

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 27 maja 2021 r.
skargi S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w S.
z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt VIII Ga (...),
wydanego w sprawie z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w
G.
przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację powódki S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. od wyroku Sądu Rejonowego w S., w sprawie przeciwko P. spółce akcyjnej w W., o zapłatę.

Pełnomocnik! powódki wniósł skargę na podstawie art. 424¹ § 1 k.p.c., w której żądał stwierdzenia niezgodności z prawem tego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁶ § 1 k.p.c. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch lat od dnia jego uprawomocnienia. Od orzeczenia, którego

dotyczy skarga, nie przysługiwał żaden zwyczajny środek zaskarżenia. Zatem orzeczenie stało się prawomocne z chwilą ogłoszenia. Tymczasem jak wynika już z treści skargi, została ona sporządzona i wniesiona już po upływie ponad dwóch lat od tej daty, a więc z naruszeniem terminu z art. 424⁶ § 1 k.p.c. Zgodnie z art. 424⁶ § 3 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesiona po terminie podlega odrzuceniu.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w postanowieniu (art. 424⁶ § 3 k.p.c.).